

Grzegorz Teske

Myślibórz, gm. Golina, woj.
konińskie. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 15, 307-308

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

to określić powierzchnię osady na około 300 m². W wykopie wytyczonym na szczycie wzniesienia odsłonięto 3 paleniska tworzące wyraźne skupisko. Bezpośrednio na południe od palenisk zaobserwowano koncentrację polepy w płytkim zagłębieniu. Ze względu na znaczne zniszczenie części południowej obiektu trudno określić jego charakter. Najprawdopodobniej są to pozostałości bliżej nieokreślonej budowli.

Na podstawie ceramiki stanowisko można datować na przełom okresu późnolateńskiego i rzymskiego. Z warstwy I zebrano również niewielką ilość ceramiki kultury łużyckiej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania zakończono.

MYŚLIBÓRZ, gm. Golina
woj. konińskie
Stanowisko 9

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadził mgr Grzegorz Teske. Finansował WZIR w Koninie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich. Ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych i kultury trzcinieckiej.

Stanowisko położone jest na obszarze pradoliny Warty, ok. 100 m na północ od drogi do Myśliborskich Holendrów, około 250 m na wschód od drogi do Kolna.

W dużej mierze zniszczone jest przez młody las, eksploatowaną piśnicę oraz przebiegającą przez nią drogę. Pracami wykopaliskowymi objęto obszar 207,5 m² powierzchni.

W części północnej osady odsłonięto sporych rozmiarów późziemiankę /ok. 5 x 3 m/ z jamą zasobową na dnie. Wewnątrz niej odkryto kilkaset fragmentów ceramiki oraz jedno całe naczynie. Spąg jamy zasobowej zalegał na głębokości 150 cm. Na północ od niej odsłonięto kilka dołków posłupowych, które tworzyły konstrukcje domostwa. W południowej części osady zarejestrowano dwa, leżące obok siebie paleniska, na powierzchni których zalegał nieregularny bruk kamienny. Z ich wypełnień zebrano fragmenty ceramiki kultury przeworskiej i kości zwierzęce. Obok nich zlokalizowano dwa żarysty ognisk /miąższość spalenizny ok. 3 cm/. W tej części osady zarejestrowano dwa dwustożkowate przęśliki gliniane, z których jeden był ornamentowany.

W materiale ceramicznym wyróżniono naczynia esowate, wazowate, beczułkowate, jakowate pucharki i naczynia misowate.

Na podstawie uzyskanych informacji stanowisko datuje się na okres wpływów rzymskich /przełom B₂/C₁ oraz C₁ L.

Osada zajmuje przypuszczalnie ok. 3 ha powierzchni. Część mieszkalna w postaci budowli słupowych i półziemianek znajdowała się w północnej części osady, natomiast działalność gospodarcza koncentrowała się w jej południowej partii. Jest to jedna z większych, rozpoznanych osad z okresu wpływów rzymskich w tej okolicy.

W części północnej stanowiska w warstwie I zarejestrowano nieliczne fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych i kultury trzcienieckiej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Kohnie.

Badania będą kontynuowane.

MALBORK
woj. elbląskie
Zamek Średni - dziedzińiec przed
kaplicą p. w. św. Katarzyny i Pałacem
Wielkich Mistrzów

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadził dr Antoni Jan Pawłowski. Finansowało Muzeum Zamkowe w Malborku. Pierwszy sezon badań. Osada kultury oksywskiej z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich, okres średniowieczny i nowożytny.

Celem prac wykopaliskowych było rozpoznanie rozwoju bryły pałacu w kierunku wschodnim /sugestia A. Kąsinowskiego/, uchwycenie pierwotnego poziomu terenu sprzed budowy pałacu oraz ewentualnego osadnictwa poprzedzającego założenie zamkowe.

Stwierdzono, że w żadnej z faz rozwojowych pałac nie miał rozwinięcia w kierunku wschodnim poza obecnie stojącą ścianę wschodnią. Brak jest również podsypu na dziedzińcu z okresu sprzed i budowy Zamku Średniego. Pod brukiem występuje integralnie z nim związana piaszczysta podsypka, a następnie warstwa brunatnej spiaszczonej próchnicy przemieszanej z gruzem ceglany pochodzącym częściowo z okresu budowy i przebudów pałacu, jak również prowadzonych w nim prac konserwatorskich w XIX i XX wieku. Pod nią zalegała warstwa kulturowa wraz z obiektami osadniczymi powstałymi w wyniku istnienia na północnym skłonie wzgórza osady kultury oksywskiej. W obrębie wykopu o powierzchni ok. 100 m² odsłonięto 16 obiektów oraz kilkanaście jam postłupowych wskazujących na istnienie w tym miejscu budowli słupowej. Wśród obiektów przeważają paleniska nieckowate wypełnione węglem drzewnym przemieszonym z próchnicą. Są też jamy odpadowe oraz obiekty o trudnej do określenia funkcji.